

Høringsudkast til Forslag

til

Lov om ophævelse af lov om randzoner

§ 1

Lov om randzoner, jf. lovbekendtgørelse nr. 894 af 15. juli 2014, ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indholdet af og baggrunden for lovforslaget
2. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
4. Administrative konsekvenser for borgerne
5. Miljømæssige konsekvenser
6. Forholdet til EU-retten
7. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
8. Sammenfattende skema

1. Indholdet af og baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget fremsættes med henblik på ophævelse af lov om randzoner, jf. lovbekendtgørelse nr. 894 af 15. juli 2014 (herefter "randzonenloven"), som en del af den i regeringsgrundlaget "Sammen for fremtiden" fra juni 2015 indeholdte fødevarer- og landbrugspakke.

For at leve op til Danmarks forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 (herefter "vandrammedirektivet") og Rådets direktiv 1992/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (herefter "Habitatdirektivet") samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (herefter "Fuglebeskyttelsesdirektivet"), (herefter Natura 2000-direktiverne), blev der bl.a. for at realisere vandrammedirektivets målsætninger om at sikre et vandmiljø af god kvalitet den 16. juni 2009 indgået aftale mellem V, K og DF om Grøn Vækst (herefter Grøn Vækst). Aftalen indebar bl.a., at der skulle udlægges op til 50.000 hektar dyrknings-, sprøjte- og gødningsfrie randzoner på landsplan på op til 10 meter langs alle åbne vandløb i landzone og for søer med et overfladeareal på mere end 100 m² i landzone. Lov om randzoner blev vedtaget af Folketinget den 26. maj 2011, jf. lov nr. 591 af 14. juni 2011.

Med henblik på at sikre en bæredygtig udvikling i det danske råvaregrundlag samt styrke landbrugets og fødevarersektorens konkurrenceevne indgik S, RV, V, DF, LA og K den 2. april 2014 aftale om Vækstplan for Fødevarer. Aftalen indebar en halvering af det planlagte randzoneareal til ca. 25.000 hektarer randzoner på landsplan. Af lovforslagets bemærkninger, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 199 som fremsat, side 3,

fremgår, at en væsentlig del af baggrunden for lovforslaget var, at den oprindelige formulering af randzonenloven for så vidt angår, hvilke vandløb og søer, der udløste krav om randzoner efter loven, ikke var tilstrækkelig klar. For at afhjælpe jordbrugernes tvivl blev lovens anvendelsesområde tilpasset, således at den kom til at omfatte vandløb og søer over 100 m² i landzone, som efter anden specifikt angivet lovgivning allerede er udpeget eller beskyttet på grund af deres miljø-, natur- eller samfundsmæssige værdi.

Af regeringsgrundlaget fremgår, at natur og miljø skal gives videre til de kommende generationer i god stand, men at det er en forudsætning herfor, at der skabes vækst, job og velfærd. Herudover skal de miljøpolitiske mål opnås på den samfundsøkonomisk mest effektive måde, således at der opnås mest miljø for pengene.

Randzonenloven er udtryk for den hidtidige generelle reguleringsmodel, hvor der stilles de samme krav uafhængigt af lokale forhold. Det er regeringens hensigt at fokusere den fremtidige miljøindsats i de områder af landet, hvor udfordringerne er størst. Det vil give en mere effektiv miljøindsats samtidig med, at råvaregrundlaget kan øges til gavn for vækst og beskæftigelse i landdistrikterne. Derfor foreslås randzonenloven ophævet, så der ikke længere er obligatorisk krav om randzoner. Det er dog fortsat muligt, at den enkelte landbruger kan vælge på frivilligt grundlag at bibeholde sine udlagte randzoner og anvende disse til opfyldelse af krav med et miljømæssigt sigte, hvis den pågældende finder, at det er driftsmæssigt hensigtsmæssigt.

Randzonenloven indgår i opfyldelsen af målsætningerne i en række af natur- og miljødirektiverne, særligt vandrammedirektivet. Grundlaget for den danske vandindsats er under revision. I forbindelse med vandområdeplanerne for 2015-2021 vil der blive taget stilling til kompenserende foranstaltninger nødvendiggjort af lovens ophævelse.

2. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Ophævelsen af randzonenloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, har som udgangspunkt mindre positive økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige i form af besparelser i forhold til kontrol og sagsbehandling.

Derudover er det hensigten, at de udlagte randzoner efter ophævelsen af loven, fortsat vil kunne indgå som miljøfokusområder, som en del af de grønne krav i reglerne om direkte betalinger til landbrugere (herefter "Grundbetalingsordningen") på de betingelser, der gælder efter disse regler, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1307/2013 af 17. december 2013 og bekendtgørelse om direkte støtte til landbrugere efter grundbetalingsordningen m.v.

Herudover er det hensigten, at randzoner kan benyttes som alternativ til efterafgrøder, som er fastsat i medfør af gødskningslovens §§ 18-19, jf. bekendtgørelse om plantedække og om dyrkningsrelaterede tiltag. Der vil derfor fortsat være udgifter forbundet med de udlagte randzoner, som opretholdes på frivilligt grundlag. De evt. økonomiske og administrative konsekvenser ved ophævelsen af randzonenloven lader sig derfor kun vanskeligt vurdere endeligt, da disse vil afhænge af hvor mange jordbrugere, der vælger at bibeholde randzonerne på frivilligt grundlag.

Der vil kunne være knyttet offentlige udgifter til at gennemføre evt. nødvendiggjorte kompenserende indsatser for at sikre målopfyldelse i de berørte vand- og havområder.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Ophævelsen af randzonenloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, vurderes samlet set at være positiv i forhold til de økonomiske konsekvenser for erhvervet, da der med forslaget vil være op til ca. 25.000 hektar landbrugsjord, som igen kan tages i dyrkning, og som dermed også kan indgå i bedriftens opfyldelse af harmonireglerne fastsat i bekendtgørelse nr. 594 af 4. maj 2015 om erhvervsmæssigt dyrehold, husdyrgødning, ensilage m.v. (herefter husdyrgødningsbekendtgørelsen).

De erhvervsøkonomiske omkostninger ved randzonerne er i 2014 estimeret til ca. 68 mio. kr. om året, når der ikke tages højde for evt. kompensation og værdien af, at randzonerne kan anvendes til opfyldelse af kravet om miljøfokusarealer (MFO) under Grundbetalingsordningen. Med de senere års stigende kornpriser kan det dog ikke udelukkes, at omkostningerne for erhvervet har været større end hidtil antaget. Baseret på omkostningseffektiviteten i DCA Rapport nr. 52 af december 2014 om virkemidler til realisering af 2. generations vandplaner og målrettet arealregulering (herefter "Virkemiddelkatalog 2014") (AU/KU) udgør erhvervets aktuelle omkostninger til de generelle randzoner således ca. 50-100 mio. kr.

Ophævelsen af randzonenloven vurderes at være positiv i forhold til de administrative konsekvenser for erhvervet. Forslaget har i udkast været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER). TER vurderer, at lovforslaget medfører administrative lettelser for erhvervslivet, der består i, at det med ophævelsen af randzonenloven ikke længere er nødvendigt for landbrugerne at søge om dispensation fra kravet om randzoner.

4. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

5. Miljømæssige konsekvenser

I forbindelse med lov nr. 726 af 25. juni 2014 om ændringen af randzonenloven, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, lovforslag som fremsat den 13. maj 2014, s. 8, blev det på baggrund af Aarhus Universitets rapport nr. 31, december 2013, om udviklingen i kvælstofudvaskningen og næringsstofoverskud fra dansk landbrug for perioden 2007-2011 estimeret, at den negative effekt af tilpasningen af lovens anvendelsesområde medførte en halvering af lovens effekter, herunder en faktisk negativ virkning i kvælstofeffekt på op til 1.100 ton.

Det er Miljø- og fødevarerministeriets vurdering, at ophævelsen af randzonenloven vil medføre en øget kvælstoftilførsel til vandmiljøet på op til ca. 1.100 tons årligt, jf. rapport nr. 31, december 2013. DCE og DCA anfører i et opfølgende notat af 1. september 2015 at vurderingen af effekten på 1.100 tons årligt anses for

usikker og er baseret på ekspertskøn uden væsentligt datagrundlag. Idet de 1.100 tons er estimatet af den maksimale effekt, har Miljø- og Fødevarerministeriet anmodet forskningsinstitutionerne om også at estimere den nedre grænse for effekten.

Der vil desuden være en øget tilførsel af fosfor til vandmiljøet på ca. 3-19 tons årligt, jf. teknisk rapport *Fastsættelse af baseline 2021, Aarhus Universitet, 2014*. Denne fosforeffekt vurderes at ville blive modsvaret af effekten ved den planlagte etablering af fosforvådområder og spildevandsindsatsen som følge af vandplanerne 2009-2015. Den øgede tilførsel er begrænset sammenlignet med den samlede fosforbelastning på vandmiljøet, der i 2013 er opgjort til 2.300 tons fosfor. Effekten vurderes generelt som marginal i forhold til påvirkningen af kystvande, og i det omfang det vurderes nødvendigt at fastholde en indsats i forhold til søer, vil kommunerne i forbindelse med miljøgodkendelsen af husdyrbrug kunne stille konkrete vilkår, der ligeledes vil kunne medvirke til at imødegå en øget fosfortilførsel. Merbelastningen ligger inden for de år-til-år-variationer, der er i fosfortilførslen til vandmiljøet.

Det vurderes ikke at have konsekvenser for grundvandet at ophæve randzonenloven.

For at sikre at der ikke sker en forringelse, vil ophævelsen af randzonenloven skulle modsvares af miljøkompenserende foranstaltninger nødvendiggjort af lovens ophævelse, herunder effekterne af andre initiativer i den såkaldte baseline 2021. Baseline 2021 omfatter effekter af bl.a. vådområdeindsatser i henhold til det gældende landdistriktsprogram, den tekniske justering af kvælstofnormsystemet, etablering af energiafgrøder, miljøgodkendelser af husdyrbrug, udvikling af slet i stedet for afgræsning, udvikling i udbytter m.v. Desuden indgår kvælstofsideoeffekterne af spildevandsindsatsen i vandplanerne. Det bemærkes at det tværministerielle kvælstofudvalg under Finansministeriets ledelse, der blev nedsat af den tidligere regering som opfølgning på udkastet til vandplaner, der blev sendt i høring i 2014, har fået til opgave at foretage en samlet vurdering af om beregningen af kvælstofindsatsbehovet skal revurderes. Udvalget ser derudover på de usikkerheder der er forbundet med opgørelse af indsatsbehovet og effekterne af forskellige virkemidler.

Det følger desuden af havstrategidirektivet, at Danmark skal opnå god miljøtilstand i havmiljøet senest i 2020. De kompenserende tiltag for kvælstof og fosfor, der skal sikre målopfyldelse efter vandrammedirektivet skal samtidig bidrage til at opfylde Danmarks forpligtelser efter havstrategirammedirektivet. Randzonenloven indebar en ekstensivering af ca. 25.000 ha landbrugsjord, som bl.a. ville have understøttet bedre vilkår for vilde planter og dyr i det åbne land. Ved ophævelse af randzonenloven vil op til 25.000 ha natur ikke blive etableret som forudsat, og den forudsatte effekt af randzonerne som grønne korridorer vil blive mindsket som konsekvens af ophævelse af loven. Dog vil ca. 7.000 ha af randzonearealerne efter lovens ophævelse fortsat være beskyttet natur efter naturbeskyttelseslovens § 3. Hertil kommer, at randzonerne fortsat anvendes som et frivilligt virkemiddel.

Randzonerne var forudsat at skulle reducere næringsstofbelastning af vandområder og reducere pesticidbelastningen på planter og dyr i vandmiljøet som følge af brug af pesticider, bl.a. ved at fungere som bufferzoner omkring beskyttede naturtyper søer og vandløb omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. Ophævelse af loven kan have betydning for vandområdernes funktion som naturtyper og som levested for arter, bl.a. i akvatiske Natura 2000-områder i det omfang, der ikke iværksættes en supplerende indsats, eller der ikke udlægges frivillige randzoner i samme omfang som hidtil.

Synergieffekten af loven i forhold til klima på baggrund af angivelserne i Virkemiddelkatalog 2014 vurderes at blive reduceret med 56.000-125.000 ton CO₂-ækvivalent (inkl. gødsningseffekt) afhængig af fordelingen

mellem mineralsk og organisk jord (dvs. en øget udledning af drivhusgasser), Virkemiddelkatalog 2014, samt medføre en mindre stigning i brugen af pesticider.

6. Forholdet til EU-retten

Som det fremgår ovenfor af afsnit 1, blev randzonenloven vedtaget med henblik på at bidrage til opfyldelsen vandrammedirektivets målsætning om god økologisk tilstand i vandmiljøet, og randzonerne indgår som en supplerende foranstaltning i indsatsprogrammerne i de statslige vandområdeplaner, jf. vandrammedirektivets artikel 11, stk. 4.

Det følger af vandrammedirektivets artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i), at medlemsstaterne skal iværksætte de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forebygge forringelse af tilstanden for alle overfladevandområder. Ifølge EU-Domstolens præjudicielle afgørelse C-461/13, særligt punkt 70, foreligger der en forringelse af tilstanden af et overfladevandområde, når mindst et af kvalitetselementerne i vandrammedirektivets bilag V falder et niveau, selvom denne forringelse ikke fører til, at hele overfladevandområdet rykker en klasse ned. Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at et fald inden for den aktuelle økologiske tilstandsklasse bedømt ud fra hvert af de relevante kvalitetselementer for den pågældende kategori og type af overfladevand som følge af en øget menneskelig påvirkning ikke umiddelbart i sig selv vil være i strid med vandrammedirektivet, jf. C-461/13, punkt 70 modsætningsvis.

Det følger endvidere af vandrammedirektivets artikel 4, stk. 1, litra a), nr. ii) og iii), at medlemsstaterne beskytter, forbedrer og restaurerer alle overfladevandområder med henblik på som udgangspunkt at opnå en god tilstand senest 15 år efter datoen for vandrammedirektivets ikrafttræden (22. december 2015).

Forpligtelsen til at forbedre alle vandområder forudsætter, at der træffes de nødvendige foranstaltninger med henblik på at opfylde målet om en god tilstand (for kunstige eller stærkt modificerede vandløb mindst et godt økologisk potentiale). Indsatsen kan under anvendelse af direktivets undtagelsesbestemmelse i artikel 4, stk. 4, om fristforlængelse, under visse betingelser fordeles over flere af vandrammedirektivets planperioder. Fristforlængelsen forudsættes at ske "med henblik på gradvis opfyldelse af målene". I vandområder, hvor der ikke er mål opfyldelse, skal der således i hver af vandrammedirektivets planperioder fastsættes et indsatsprogram, som tilsikrer en vis forbedring af tilstanden, herunder skal eventuelle forudsete forringelser inden for tilstandsklassen, som følge af øget menneskelig påvirkning, neutraliseres. Direktivet indeholder ikke udtrykkelige bestemmelser om i hvilken takt, den gradvise fremdrift mod opfyldelse af målet skal ske. Det afgørende er, at der løbende sker forbedringer, som resulterer i, at målet nås senest på det tidspunkt for udløbet af den forlængede frist.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering i relation til en merudledning af kvælstof og fosfor som følge af ophævelsen af randzonenloven, at forpligtelsen til at forebygge forringelse ikke umiddelbart kan antages at være til hinder for at øge udledningen af kvælstof og fosfor under forudsætning af, at ingen af de marine kvalitetselementer herved ændrer tilstandsklasse. Merudledningen vil skulle ses i sammenhæng med andre initiativer, der måtte påvirke udledningen af kvælstof og fosfor. Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at forpligtelsen til forbedring indebærer, at der skal -tilvejebringes de evt. nødvendiggjorte kompenserende foranstaltninger, som for hvert enkelt overfladevandområde samlet for planperioden neutraliserer en eventuel merudledning samt – hvor det er relevant – sikrer fremdrift i form

af yderligere reduktion med henblik på en gradvis opfyldelse af miljømålet. Er der for et eller flere overfladevandområder anvendt et mindre strengt miljømål, gælder forpligtelsen til at forbedre tilstanden i forhold til dette miljømål. Præcisionen i tilvejebringelsen af evt. kompenserende foranstaltninger skal ses i forhold til usikkerheden knyttet til effekten af ophævelsen af randzonerne.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (herefter "havstrategidirektivet") har ifølge artikel 1 til formål at skabe en ramme, inden for hvilken medlemsstaterne skal træffe de fornødne foranstaltninger til at opnå eller opretholde en god miljøtilstand i havmiljøet senest i år 2020.

De landbaserede kilder til udledning af næringsstoffer til havmiljøet i de åbne havområder reguleres via vandområdeplanerne, og indsatserne i vandområdeplanerne skal således fastsættes med henblik på også at opfylde målsætningerne i havstrategidirektivet.

Rådets direktiv 92/43/EF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (herefter "habitatdirektivet") har ifølge artikel 2, stk. 2, overordnet set til formål at sikre eller genoprette gunstig bevaringsstatus for arter og naturtyper, omfattet af direktivet. Et vigtigt redskab hertil er pligten til udpegning og beskyttelse af et sammenhængende europæisk økologisk net af særlige bevaringsområder under betegnelsen "Natura 2000", jf. direktivets artikel 3.

Ifølge habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, skal medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger for at undgå forringelser for de naturtyper og arter, som indgår i Natura 2000 netværket. Kravet gælder også i forhold til næringsstoffer, der måtte forringe vandområder i netværket.

Habitatdirektivet stiller ikke krav til, hvordan belastningen skal bringes ned til et niveau, der svarer til direktivforpligtelserne. Det er dog et krav, at myndighederne løbende arbejder henimod, at de beskyttede arter og naturtyper opnår gunstig bevaringsstatus, og som led heri træffer passende foranstaltninger for at undgå forringelser. Udledningen af næringsstoffer medvirker til at hindre opnåelse af gunstig bevaringsstatus.

I en række Natura 2000-områder er der således på linje med, hvad der gælder efter vandrammedirektivet, behov for at reducere udledningen af næringsstoffer for at medvirke til at nå gunstig bevaringsstatus, mens der i andre områder for at undgå forringelser er behov for at sikre, at belastningen ikke forøges. 80 % af det danske landareal ligger i oplandet til marine Natura 2000-områder.

Randzonerne ville derudover have understøttet forbedring af levesteder for vilde dyr og planter, herunder arter, som er generelt beskyttet efter habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet bl.a. bilag IV-arter og agerlandsfugle.

Ifølge artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, skal medlemsstaterne sørge for, at der vedtages passende foranstaltninger til beskyttelse af vandmiljøet og drikkevandsforsyningerne mod pesticiders virkninger. Disse foranstaltninger omfatter bl.a. begrænsende foranstaltninger, der mindsker risikoen for forurening uden for det sprøjtede område som følge af aerosolspredning, afdræning og afstrømning. Disse skal omfatte oprettelse af randzoner af en passende størrelse til beskyttelse af

vandorganismer uden for målgruppen og beskyttelseszoner for overfladevand og grundvand, der er udlagt til drikkevandsindvinding, hvor pesticider ikke må udbringes eller opbevares, jf. artikel 11, stk. 2, litra c.

Der er ikke i direktivet fastsat konkrete regler for i hvilken udstrækning, medlemsstaterne skal etablere randzoner, og der er således ikke opstillet krav til f.eks. størrelsen på det samlede randzoneareal eller bredden af randzonen.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at en ophævelse af randzonenloven ikke påvirker opfyldelsen af forpligtelserne efter direktiv 2009/128/EF, da der fortsat vil være krav om 2 meter brede dyrkningsfrie bræmmer efter § 69 i lov om vandløb, jf. Lovbekendtgørelse nr. 1208 af 30. september 2013, med senere ændringer, og krav om boringsnære beskyttelseszoner efter § 21 b i lov om miljøbeskyttelse, jf. Lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret ved lov nr. 553 af 1. juni 2011, samt at det fortsat forventes, at der vil blive udlagt randzoner på frivilligt grundlag.

Det er – under hensyntagen til de evt. kompenserende foranstaltninger nødvendiggjort af randzonenlovens ophævelse - Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at en ophævelse af randzonenloven umiddelbart er i overensstemmelse med EU-retlige forpligtelser på natur- og miljøområdet. Det bemærkes at den endelige fortolkning af EU-direktivernes forpligtelser henhører under EU-domstolen.

7. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 18. september 2015 til den 16. oktober 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

8. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Positive	Der vil kunne være knyttet udgifter til at gennemføre en kompenserende samt yderligere indsats for at sikre målopfyldelse i de berørte vand- og havområder.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Positive	Ingen
Økonomiske konsekvenser for	50-100 mio. kr.	Der vil kunne være knyttet

erhvervslivet		udgifter til at gennemføre en kompenserende samt yderligere indsats for at sikre målopfyldelse i de berørte vand- og havområder.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Positive	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Op til 1.100 ton kvælstofudvaskning til vandmiljøet. Forøget fosfor-udvaskning til vandmiljøet på op til 3-19 ton. Ca. 25.000 ha natur etableres ikke som forudsat. Øget udledning af drivhusgasser på 56.000-125.000 ton CO ₂ -ækvivalent per år. Mindre stigning i forbruget af pesticider, som følge af større landbrugsareal.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Randzonenloven bidrager til opfyldelse Danmarks forpligtelser med henblik på opnåelse af målsætning om god økologisk tilstand i vandmiljøet i EU's vandrammedirektiv, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, herunder til Rådets direktiv 1992/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (Habitatdirektivet) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (Fuglebeskyttelsesdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet), samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af	

	pesticider.
--	-------------

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at lov om randzoner ophæves. jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Der vil i forbindelse med vandområdeplanerne for 2015-2021 blive taget stilling til evt. kompenserende foranstaltninger for fosfor- og kvælstofeffekterne med henblik på sikring af, at Danmark lever op til EU-direktivforpligtelserne, herunder særligt vandrammedirektivet.

Loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 894 af 15. juli 2014, er optrykt som bilag til lovforslaget.

Til § 2

Det foreslås, at ophævelse af randzonenloven træder i kraft hurtigst muligt, hvilket vil sige dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.